

Вели Мило манити у интервјуу „Побједи“ да Срби у Црној Гори не могу бити третирани као дијаспора и то не зато што су већина њих постали Срби у политичким процесима деведесетих, већ због тога што су им преци рођени у Црној Гори!

Е, па видиш, аблеку мој, коначно да се ти и ја у једноме сагласимо- никако Срби не могу бити дијаспора у својој држави, јер то Црна Гора јесте, аветињо пуста, а што се твог Монтенегра тиче- у њему сте дијаспора и расејање ви мученици који сте га и створили, јер не може се бити свој ни на чему, баш као што се не може бити ништа ни од чега, а то су, сираче тужни, твоји Монтенегрини- епизодисти на даскама које живот значе да преко њих пређу поток убеђени да премошћују Морачу!

Видиш, Ђукановићу Мило, како јесу чудни путеви Господњи, нарочито ако их трасира она мучена брада Мираша Дедеића што кандила миришљавом јелкицом и причешћује буреком и јогуртом- добар део тих деведесетих на које се позиваш и сам си провео као велики и дични Србин, што пореклом јеси, јер ти часни преци нису били што и ти, ако уопште знаш шта си, господару црнила гора наше Црне Горе!

Но, ајде, био си шта си био, сада си шта јеси, односно ниси, јер ништа није нешто, али с којим правом нас Србе из Црне Горе пујдаш из ње и нагониш низ те вртаче лажи, глупости и бесрамља, одлично знајући да ти без Срба- Црна Гора вреди колико и Ловћен без свете капеле на Језерском врху!

Знам колико ти и она смета, баш као и Медун, брда, сињавина мора, праотачка гробља, туго жаловна!

